

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΝ ΡΑΖΗΝ

Σὺν ἔκλεψεν ἡ Εἷς ἓνα μῦλο
Ἐγεύθη καὶ τῆς Γ' ὥσεως τὸ ξύλο.

Μ' αὐτό σου τὸ μπερτάχι τὸ καλὸ
Τῆς Γ' ὥσεως δὲν ἦταν — τί κατάρη! —
Γιατὶ ἂν εἶχες γ' ὥσι καὶ μυαλὸ
Δὲν θὰ 'κανεσ αὐτὴν τὴν κουταμάρα!

Υπερυνόμας

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΘΕΣΣΑΛΟΥΣ

(Διὰ τὰ ὑδραυλικά ἔργα).

Τὰ λόγια σας ἐγράφησαν σ' ἓνα παλιὸ παπούτσι
Καὶ δὲν θὰ πιῆτε ναργιλὲ μὲ δίχως τὸν Μαρκουτσί!

Η ΚΛΟΠΗ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Τοῦ χάρτιου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων
Καὶ στρατιωτῶν φρουρούντων ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴν θύραν,
Ἐμβῆκαν μέσα κλέπτει μ' ἀκρίβειαν καὶ ζῆλον
Καὶ δεκοκτὼ χιλιάδες Λιμοκοντόρους 'πῆραν.

Μαῦρος Τάτος

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

ΛΑΓΙΑΡΝΙ ΚΑΙ ΣΙΑ

(Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν κόμητα Δι-Κάστρον).

Ἐρατεινὲ Κόμη,

Οὐτ' ἐγὼ ἔχω μεγάλην ὄρεξιν νὰ σ' ἐνοχλῶ τόσο συχνὰ
δι' ἐπιστολῶν μου, οὔτε σὺ βεβαίως θὰ ὑποβάλλεσαι εὐχα-
ρίστως εἰς τὴν τοιαύτην ἐνόχλησιν· ἀλλὰ τί νὰ γέινῃ!
Πρέπει νὰ ὑποφέρῃς καὶ σὺ καθὼς ὑποφέρωμεν καὶ ἡμεῖς
ἐδῶ, οἱ ἀτυχεῖς φίλοι σου, καθ' ἑκάστην σχεδὸν νύκτα, μέ-
χρι τοῦ ξημερώματος, μὲ τὰ δραματικά ἔργα τῶν ἐριτί-
μων συναδέλφων σου, τῶν ὁποίων ὁ καλλιτεχνικὸς ὀργα-
σμός, ἐφέτος ἰδίως, ἐφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον. Ἀκουσε καὶ
κρίνε: παραλείπω τόσα ἄλλα καὶ περιορίζομαι εἰς τὰς δύο
τελευταίας ἐβδομάδας μετὰ τὴν Γιαννούλαν μᾶς ἑτέρψεν
ὁ Προικοθήρας, μετ' αὐτὸν μᾶς ἐνεθουσίασε τὸ Λαγιαρνὶ
καὶ μετ' αὐτὸ ἐπιφυλάσσονται νὰ μᾶς διασκεδάσουν ὁ Κα-
ραπατάκης, ὁ Κουφιοκεφαλᾶκης καὶ... ὁ Χαλαποθά-
κης, διὰ τῆς γνωστῆς «Ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως» περὶ τῆς ὁποίας θὰ σοὶ γράψω ἐν καιρῷ τὰ δέοντα.
Τώρα, Κόμη, εἰπέ μοι: πρὸ τοιαύτης ἐνθυνησθῆτον καὶ συ-
βαρᾶς ἐργασίας τί κάμνεις; Πῶς ἀφῆνεις νὰ σὲ ὑποσκε-
λίζουν ἄλλοι; πῶς ἀφῆνεις νὰ κατακυλοῦν ἄλλοι τὰς

δάφνης σου καὶ νὰ κατὰρρίπτουν τὴν δημοτικότητά σου,
τὴν ὁποίαν μὲ τόσους μόχθους καὶ ἀγῶνας κατώρθωσες νὰ
θεμελιώσῃς; Ἐργάσου Κόμη, ἐργάσου! Πρόσθεε εἰς τὴν
«Μάρτυρα Αἰκατερίνην σου» δύο-τρία δημοτικά τραγούδια,
ἐν ἑκτῇ σουβλισμένῳ καὶ πέντ' ἑξ' καλαματιανούς χορούς
— διότι αὐτὰ ἔχουν τώρα πέρασι — καὶ σπεῦσε ἐδῶ, μὲ
πρώτην εὐκαιρίαν, νὰ τὴν ἀναβιδάσῃς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἢ ἐπι-
τυχία σου εἶνε ἐκ τῶν προτέρων ἐξησφαλισμένη. Τὸ νοῆμον,
ἐνθουσιῶδες καὶ πατριωτικώτατον κοινὸν θὰ σὲ προσκαλέσῃ
ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ... θὰ σὲ χειροκρατήσῃ, διότι τὸ ἔργον
σου θὰ ᾔνε... ἐθνικὸν!!!

Ἐθνικὰ εἶνε καὶ... τὰ θεατρικὰ προγράμματα τοῦ κ.
Ταβουλάρη· ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἐθνικὴν φιλολογίαν μας
καὶ δι' αὐτὸ ἐνθουσιάζεται τὸ νοῆμον κοινὸν καὶ πληροῖ
καθ' ἑκάστην ἐσπέραν τὴν μάνδραν τῆς «Ὁμονοίας». Σοὶ
παραθέτω ἐν ἀπόσπασμα ἐκ τοιοῦτου προγράμματος διὰ
νὰ πεισθῇς περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν σκέψεών μου:

... ἡ τοῦ κ. Γ. Νικηφόρου ἀσπροπροσωποφαιδρακαθαριστικὴ
δύναμις τον πίπτοντος, ὡς ἐκ μηχανῆς θεοῦ, ἐκ τινος καπνοδόχου
ἐντὸς τοῦ γραφείου ἐρωτολήπτου καὶ ἀγαθοῦ ἡγεμόνος καὶ ἀντα-
λάσσοντος μετ' αὐτοῦ ἐκ συμπτώσεως τὰ ρυπαρὰ καὶ καπνιστὰ
(δίκην ρεγκῶν) ἐνδύματά του. Ποῦ; εἰς τὴν εὐφρευστάτην καὶ
ξεκαρδιστικὴν ἀληθῶς (διότι δὲν ὑπάρχει) λέξις κωμωδίας

Ο ΚΑΠΝΟΔΟΧΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΣ

κ. τ. λ.

Ἄλλο:

Δευτέραν ἤδη φράγν, κατ' ἀναζήτησιν τῶν φιλομόλπων καὶ
φιλογηθῶν καὶ φιλοκερτόμων τοῦ συγγραφέως φίλων, ἡ μετ'
ἁσμάτων ὡραία κωμωδία τοῦ φιλογέλωτος κ. Ἀνδ. Νικολάρα

Ο ΠΡΟΙΚΟΘΗΡΑΣ

Ἐν ἣ δὲν θὰ διδάξωσι πλέον, ἀλλὰ θὰ θριαμβεύσωσι διὰ τῶν
ἁσμάτων καὶ τῶν ἀστειοτήτων, οὐ μόνον ὁ βλάξ ῥάπτεις — διότι
ἡ βλακεία σήμερον θριαμβεύει πανταχοῦ — δὲν ὑποκριθῆσεται
θανμασίως ὁ κ. Παγτόπουλος ἀλλὰ κ. τ. λ. κ. τ. λ.

Μάθε δέ, ὡς ἐκ περισσοῦ, ἀξιάγαστε φίλε, ὅτι ὁ Προικο-
θήρας, ὁ ὁποῖος — κατὰ τὸ πρόγραμμα — παρεστάθη
δευτέραν ἤδη φράγν, οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ἡ πρὸ δεκαπεντα-
ετίας συγγραφῆσα καὶ πολλάκις παρασταθεῖσα Τυφλω-
μυῖα, τοῦ ἰδίου φιλογέλωτος παιητοῦ. Καμάρωσε τώρα τὴν
γονιμότητα τῶν διαδόχων τοῦ Ἀριστοράνου! Μετὰ δεκα-
πενταετὴ ἐργασίαν μόλις κατορθώνουν νὰ... ἀλλάξουν ἓνα
τίτλον κωμωδίας!

Τούναντίον διὰ τὸ Λαγιαρνὶ — Le mouton, noir ἢ le
mouton lajio, ὡς θὰ ἔγραφεν ὁ κ. Ταβουλάρης — μόνον
δέκα ἔτη εἰργάσθη ὁ κ. Παπαλεζανδρῆς καὶ μὴ τοῦ φανοῦν
πολλὰ! Λάβε ὑπ' ὄψιν σου, ὅτι ἐπρόκειτο νὰ κατακυληθοῦν
ὅλαι αἱ δημοτικαὶ συλλογαὶ ἀπὸ τοῦ Passow καὶ Legrand
μέχρι τοῦ ἡμετέρου Λελέκου, νὰ καταβροχθισθοῦν δύο ἄρνια
σουβλισμένα — ἂν ἦσαν δέκα τὸ δρᾶμα θὰ ἦτο ἐθνικώτε-
ρον! — νὰ χορευθοῦν ὅλοι οἱ Ἑλληνικοὶ χοροί, νὰ ἐναε-
μονισθοῦν ὅλα τὰ δημοτικά τραγούδια, νὰ παρουσιασθῇ
ἐπὶ τῆς σκηνῆς τόσος κόσμος πεισιβεβλημένος τὴν ἐθνικὴν
ἐνδυμασίαν, νὰ συναχθοῦν ὅλοι οἱ γαλατάδες τῶν Ἀθηνῶν
καὶ τῶν περιχώρων, οἱ ὅποιοι νὰ συρίζουν ὡς ὄφεις καὶ νὰ
τραγουδοῦν ὡς μοιρολογίστριαι, κ' ἐν τέλει νὰ... προσκληθῇ